

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດທີ 13 ຕຸລາ 2019 (10-13-2019)

ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າແລະຄວາມປາຖນາຂອງຂ້ອຍ

ເມື່ອທ່ານກິນເຂົ້ານອກກັບໝູ່ ທ່ານຈະເລືອກສະຖານທີ່ໃດ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ຈົ່ງສແວງຫາວິທີປັບຄວາມປາຖນາຂອງທ່ານໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງອົງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຫົວໜ້າບໍຣິຫານໄດ້ເວົ້າວ່າ: “ພວກເຮົາຄິດວ່າທ່ານມີຄຸນສົມບັດຄົບຖ້ວນທີ່ສຸດ”. ລາວໄດ້ບອກກັບຂ້ອຍກ່ຽວເລື່ອງໂອກາດອັນອັດສະຈັນກ່ຽວກັບວຽກງານ. ແຕ່ມັນກໍມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນໃຈ. ພັລຍາແລະຂ້ອຍໄດ້ມີຄວາມສຸກໃນຊີວິດວຽກງານເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຮົາຍິກຍ້າຍໄປຢູ່ຕ່າງຮັດ. ຂ້ອຍໄດ້ອາໄສຢູ່ໄກພໍແມ່ທີ່ແກ່ຊະຣາແລ້ວ. ສິ່ງນີ້ຈະມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ພວກເພິ່ນຢ່າງໃດ? ຈະມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ພວກລູກຂອງຂ້ອຍຢ່າງໃດ? ການຍິກຍ້າຍນີ້ຈະເປັນການຮອບຄອບດ້ານເສດຖິກິດເງິນຄຳຫຼີບ? ຫົວຂອງຂ້ອຍປິ່ນເໝືອນໝາກຂ່າງດ້ວຍຄຳຖາມທັງຫຼາຍເຫຼົ່ານີ້.

ຂ້ອຍມີຄວາມປາຖນາຈະເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງອົງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ສິ່ງນັ້ນແມ່ນຫຍັງ? ຂ້ອຍບໍ່ປະສົງຈະເຮັດຜິດໃນຊີວິດ. ຂ້ອຍຈະຮູ້ຢ່າງໃດວ່າທາງເລືອກທີ່ດີທີ່ສຸດ ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງມີເພື່ອອະນາຄົດຂອງຂ້ອຍແມ່ນຫຍັງ? ທ່ານເຄີຍມີປະສົບການແບບນີ້ບໍ່? ການຕັດສິນໃຈບາງຄັ້ງປາສຈາກຄວາມເຈັບປວດ. **ຕົວຢ່າງ:** ເຮົາຈະນຸ່ງຫຍັງ? ຫຼືຈະກິນເຂົ້າທ່ຽງຢູ່ໃສ? ແຕ່ການຕັດສິນໃຈຫຼາຍຢ່າງເປັນການເຕືອນຊີວິດ: ຂ້ອຍຈະຂຽນຄຳຮ້ອງເຂົ້າມະຫາວິທຍາລັຍແຫ່ງນີ້ ຫຼືສະຖາບັນອື່ນ? ສົມຄວນຈະແຕ່ງງານກັບຄົນຜູ້ນີ້ບໍ່? ສົມຄວນຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ວຽກງານນີ້ຫຼືບໍ່? ສົມຄວນຫຼີດີບໍ່ທີ່ຈະຊື້ບ້ານຫຼືງານີ້?

ຊີວິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນຜົນຮວມຂອງການເລືອກ ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳ. ຂໍໃຫ້ພິຈາະນາເບິ່ງວ່າພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະປະສົງທີ່ຈະຊົງມີພາກສ່ວນໃນການຕັດສິນໃຈເຫຼົ່ານີ້ ທັງສິ່ງໃຫຍ່ໆ ແລະ ສິ່ງເລັກນ້ອຍ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ເອເຟໂຊ 1:4-6

⁴ໃນພຣະຄຣິດນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເລືອກພວກເຮົາໄວ້ຕັ້ງແຕ່ກ່ອນທີ່ຈະຊົງວາງຮາກສ້າງໂລກ ເພື່ອເຮົາທັງຫຼາຍຈະບໍ່ຮິສຸດໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຕິຕຽນໄດ້ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ. ⁵ພຣະອົງໄດ້ຊົງຄາດໝາຍພວກເຮົາໄວ້ກ່ອນດ້ວຍຄວາມຮັກ ໃຫ້ເປັນບຸດຂອງພຣະອົງໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດຕາມທີ່ຊອບພຣະທັຍພຣະອົງ. ⁶ເພື່ອຈະໃຫ້ເປັນທີ່ສັນລະເສີນພຣະຄຸນອັນຮຸ່ງເຮືອງຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຊົງໄຜດປະທານແກ່ພວກເຮົາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ຜູ້ຊົງເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ແລ້ວວ່າທ່ານຈະເຮັດຫຍັງໃນວັນນີ້. ພຣະອົງຊົງຮູ້ມາແຕ່ດົນແລ້ວ. ບໍ່ແມ່ນແຕ່ພຣະອົງຊົງເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະນີ້ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພຣະອົງຊົງຮູ້ທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ເປັນໄປແລ້ວ ແລະສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ. ພຣະເຈົ້າຊົງມີພາກສ່ວນໃນການຊົງສ້າງຂອງພຣະອົງ, ຊົງປະກອບພຣະຣາຊກິດໃນພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ລະ

ວັນ, ແຕ່ລະປີ, ແລະແຕ່ລະສັຕະວັດ. ທຸກໆແຜນການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງມີສໍາລັບການຊົງສ້າງຂອງພຣະອົງນັ້ນ ໄດ້ຮັບການສນັບສນຸນຢ່າງເຕັມທີ່ຈາກສວັນເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສໍາເຣັດ.

ພຣະອົງຊົງຮູ້ທ່ານກ່ອນທີ່ໂລກໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາຫຼືກ່ອນເວລາຈະເລີ້ມຕົ້ນ. ຈົ່ງຄິດຕຶກຕອງຕາມນັ້ນ! ທ່ານບໍ່ໄດ້ເປັນຢູ່ໂດຍບັງເອີນ. ບໍ່ແມ່ນແຕ່ພຣະອົງຊົງວາງແຜນສໍາລັບທ່ານເທົ່ານັ້ນ, ພຣະອົງຊົງເລືອກເອົາທ່ານດ້ວຍ.

ຄໍາເວົ້າໃນທາງສາສນາສາດ ແມ່ນ “ການຊົງຄາດຄະເນ” (predetermination) ແຕ່ນັ້ນມັນໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ? ຊາວຄຣິສຕຽນທັງຫຼາຍໄດ້ໃຊ້ເວລາໂຕ້ວາທຶກັນມາເປັນເວລາດົນນານກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍຂອງການຄາດຄະເນນີ້, ມັນໄດ້ຖືກສອນໄວ້ໃນພຣະຄໍາພີ, ຊຶ່ງແມ່ນແນວຄວາມຄິດຢ່າງເສຣີ(our free will)ຂອງພວກເຮົາ(ເບິ່ງ ຢຣ 3:16-18; ໂຣມ 10:9-10;13). ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະຊົງຊາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍວິທີໃດ? ຂ້າພະເຈົ້າມີທາງເລືອກບໍ່? ຫຼືທຸກໆແງ່ມຸມຂອງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກກຳນົດໄວ້ແລ້ວໂດຍພຣະເຈົ້າ?

ສໍາລັບເວລານີ້, ໃຫ້ພາກັນມາຈົດຈໍ່ໃສ່ກຸນແຈທີ່ຈະໄຂ່ໄປສູ່ໂຍກທີ່ອັດສາວິກໂປໂລໄດ້ໃຊ້ຈາກພຣະຄໍາຕອນນີ້:

- **ຖືກເລືອກໃນພຣະຄຣິດ.** ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກເອົາພວກເຮົາ “ໃນພຣະອົງ”. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຊົງຖືກເລືອກທ່າງໄກຈາກພຣະອົງ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຊົງຖືກເລືອກໂດຍພຣະເຈົ້າດ້ວຍສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກະທໍາ ຫຼືມີພາກສ່ວນໃຫ້ແກ່ພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ ຖືກຊົງເລືອກໂດຍພຣະເຈົ້າແມ່ນສລຸບດ້ວຍການມີຄວາມສັມພັນກັບອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
- **ຖືກເລືອກໃຫ້ບໍ່ຮິສຸດແລະໂປ່ງໃສໃນຄວາມຮັກ.** ພຣະຄຣິດຊົງເປັນອົງບໍ່ຮິສຸດແລະປາສຈາກມົນທົນ, ແລະດ້ວຍເຫດວ່າພວກເຮົາຢູ່ໃນພຣະອົງ, ພວກເຮົາບໍ່ຮິສຸດແລະປາສຈາກມົນທົນ. ພວກເຮົາຍັງສະດຸດແລະຍັງເຮັດບາບ, ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະພິຍໃນອົງພຣະຄຣິດ.
- **ຖືກຮັບຮອງເອົາເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ.** ພຣະເຈົ້າຊົງຮັບຮອງເອົາພວກເຮົາ “ສໍາລັບພຣະອົງເອງ,” ເພື່ອການມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະອົງ. ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງເລືອກເອົາພວກເຮົາພຽງແຕ່ໃຫ້ພວກເຮົາມີສາສນາ, ຮັກສາພຣະບັນຍັດ, ຫຼືປະຖິ້ມຄວາມສຸກທາງໂລກເທົ່ານັ້ນ. ພຣະອົງຊົງເລືອກເອົາພວກເຮົາເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ໃຊ້ເວລາຊົ່ວນິຣັນສນຸກສນານ, ສາມັກຄີທັມກັບອົງພຣະບິດາທີ່ຮັກແພງຂອງພວກເຮົາ.
- **ຖືກເລືອກຕາມຄວາມໝໍ້ພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ.** ເປົ້າໝາຍຂອງອົງພຣະເຈົ້າແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າພຣະປະສົງທີ່ດີ ແລະສົມບູນແບບຂອງພຣະອົງຈະຊົງສໍາເຣັດ ເມື່ອສໍາເຣັດແລ້ວ, ພວກເຮົາກໍມີປະສົບການໃນຄວາມຮັກທີ່ປາສຈາກຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ, ແລ້ວພວກເຮົາກໍຈະນໍາມາຊຶ່ງຄວາມສັອເສີນ ແລະພຣະຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກພວກເຮົາເພື່ອຊີວິດຂອງພວກເຮົາຈະນໍາເອົາພຣະສ່ຽງຣາສີມາສູ່ພຣະອົງ. ຊີວິດທີ່ບໍ່ເປັນພຣະກຽດສັກສີແດ່ພຣະເຈົ້າເປັນຊີວິດທີ່ຂາດຈຸດປະສົງນິຣັນ (eternal purpose). ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າປລາດໃຈທີ່ຈະພິຈາຣະນາວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ມີອໍານາດຍິ່ງໃຫຍ່ຈະເລືອກເອົາພວກເຮົາ!

ແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມໝາຍ ການປະຕິບັດຂອງການຮູ້ວ່າ ພວກເຮົາຖືກເລືອກໂດຍພຣະເຈົ້າ?

2. ໂຣມ 11:33-36

³³ ໂອ ຊັບສົມບັດຂອງພຣະເຈົ້າມີຫຼວງຫຼາຍປານໃດໜໍ? ພຣະບັນຍາທັງຄວາມຮອບຮູ້ຂອງພຣະອົງເລິກລັບເທົ່າໃດ? ຂໍຕັດສິນຂອງພຣະອົງນັ້ນກໍເຫຼືອທີ່ຈະຢັ່ງຮູ້ໄດ້ ແລະວິທີທາງຂອງພຣະອົງກໍເຫຼືອວິສັຍທີ່ຈະຄົ້ນຄວ້າໄດ້. ³⁴ “ເພາະວ່າໃຜໜໍໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າຫລືໃຜໜໍເປັນທີ່ບຶກສາຂອງພຣະອົງ? ³⁵ ຫລືໃຜໜໍໄດ້ຖວາຍສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດແກ່ພຣະອົງກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະຊົງປະທານຕອບແທນແກ່ຕົນ?” ³⁶ ດ້ວຍວ່າສິ່ງສາຣະພັດກໍເປັນມາຈາກພຣະອົງ, ດ້ວຍພຣະອົງ, ແລະເພື່ອພຣະອົງ. ຂໍພຣະກຽດຕິຍົດຈົ່ງມີແກ່ພຣະອົງສືບໆໄປເປັນນິດ ອາແມນ.

ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຈິງທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກພວກເຮົາໃຫ້ມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະອົງ ແມ່ນເປັນໜ້າອັດສະຈັນ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດຄຳຖາມຫຼາຍຢ່າງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກພວກເຮົາທັງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ພຣະອົງເລືອກເຮົາ ຫຼື? ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກຄົນບາງຈຳພວກແຕ່ບໍ່ເລືອກພວກອື່ນຫຼື? ພວກເຮົາຈະຮູ້ຢ່າງໃດວ່າພຣະປະສົງແລະເຫດຜົນ ຫຼືວັດຖຸປະສົງ (His will and purposes) ຂອງພຣະອົງນັ້ນແມ່ນຫຍັງແທ້?

ຢູ່ໃນພຣະທັມໂຣມ ບົດທີ 9 ຫາ 11, ໂປໂລໄດ້ຂຸດເລິກລົງໄປເຖິງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. ເພິ່ນໄດ້ສະເໜີການເລືອກຂອງພຣະເຈົ້າໃນສອງແງ່ມຸມຄື ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງຊົນຊາດອິສະຣາເອລ ແລະພຣະກະຣຸນາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ. ໂປໂລຍົກບັນຫານັ້ນຂຶ້ນມາຊຶ່ງເບິ່ງຄືວ່າເປັນຄວາມບໍ່ທ່ຽງທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍເຫດວ່າພຣະອົງຊົງສຳແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນກຸ່ມນຶ່ງແຕ່ອີກກຸ່ມນຶ່ງບໍ່ຊົງກະທຳ. ຍອມຮັບຢ່າງຈິງຈັງ, ນີ້ເປັນພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງພຣະຄຳທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ຍາກ, ແລະໂປໂລເອງໄດ້ເອີ້ນຫົວຂໍ້ດັ່ງກ່າວວ່າ “ຄວາມເລິກລັບນີ້” (ໂຣມ 11:25).

ແມ່ນແຕ່ປັດຈຸບັນນີ້, ຄຣິສຕຽນທັງຫຼາຍຢາກເຂົ້າໃຈຢ່າງເຕັມປຸ່ມແລະອະທິບາຍຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າແລະເຈດຕະນາເສຣີຂອງຕົນເອງ ແລະໃນຂະນະທີ່ເປັນການພະຍາຍາມທີ່ຄຸ້ມຄ່າໃນການສຶກສາ, ຈົ່ງຈຳໄວວ່າອັດສະວົກໂປໂລເປັນຄົນສລາດທີ່ສຸດ. ເພິ່ນໄດ້ຮັບການສຶກສາສູງສຸດ; ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມເພິ່ນໄດ້ຍືນຢູ່ໃນຄວາມຍຳເກງ ໃນຄວາມຮູ້ແລະພຣະປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາດຽວນີ້, ແຕ່ບາງສິ່ງທີ່ແນ່ນອນກ່ຽວກັບພຣະອົງສາມາດເຮັດໃຫ້ຮູ້ໄດ້. ພຣະຄັ້ມພິບອກຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າ **ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮັກ**; ພຣະອົງຊົງເຕັມໄປດ້ວຍພຣະຄຸນແລະພຣະເມດຕາປານີຕໍ່ພວກເຮົາ. ດັ່ງນັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈ, ພວກເຮົາສາມາດເຊື່ອແລະວາງໃຈວ່າພຣະອົງຈະຊົງສຳແດງຊ່ວຍເຫຼືອເຖິງເວລາເຫຼົ່ານັ້ນ ດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຄວາມຮັກ.

ດ້ວຍວິທີໃດທີ່ພຣະປະສົງອັນເລິກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ ເປັນທັງຄວາມສະດວກສະບາຍ ແລະການທ້າທາຍ?

3. ໂຣມ 12:1-2

¹ເຫດສັນນັ້ນພື້ນຖານທັງຫຼາຍເອີຍ, ໂດຍເຫັນແກ່ພຣະເມດຕາກະຣຸນາຂອງພຣະເຈົ້າ ເຮົາຈຶ່ງຊັກຊວນພວກເຈົ້າໃຫ້ຖວາຍຕົວແກ່ພຣະອົງ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີຊີວິດ, ເປັນອັນບໍລິສຸດ, ແລະເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນການນະມັສການທີ່ສົມກັບຝ່າຍວິນຍານຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ. ²ຢ່າດຳເນີນຊີວິດເໝືອນຢ່າງຊາວໂລກນີ້ ແຕ່ຈົ່ງຮັບການຊົງປ່ຽນແປງຈິດໃຈ ແລ້ວອຸປະນິສັຍຂອງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຈະປ່ຽນໃໝ່ ເພື່ອເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະໄດ້ຮູ້ນຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮູ້ວ່າອັນໃດດີ, ອັນໃດເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ, ແລະອັນໃດດີທີ່ສຸດ.

ອາຈານໂປໂລເລີ້ມພຣະຄຳຕອນນີ້ດ້ວຍຄຳວ່າ “ເຫດສັນນັ້ນ”. ສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ຂຽນໄດ້ອີງຕາມທຸກຢ່າງທີ່ເພິ່ນໄດ້ຂຽນມາໃນສິບເອັດບົດແລກຂອງພຣະຄັ້ມພິ ໂຣມ. ອົງພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງໄຜດພວກເຮົາໃຫ້ພື້ນ ແລະໄດ້ຊົງບົດປ່ອຍໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ເປັນອິສະຣະພາບ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຮັບຮອງເອົາພວກເຮົາໃຫ້ເປັນລູກຂອງພຣະອົງເອງ, ແລະຊົງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ມີສິດທິທີ່ຈະຮ່ວມຮັບມູນມໍຣະດົກກັບວົງສາຄະນາຍາດຂອງອົງພຣະຄຣິດ. ໃນແງ່ເລື່ອງ ຂອງປະທານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາໂດຍບໍ່ຄິດຄ່າຮາຄາ, ໂປໂລໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາ “ໃຫ້ຖວາຍຕົວແກ່ພຣະອົງ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີຊີວິດ”.

ພາສາທີ່ໂປໂລໄດ້ໃຊ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສຳນຶກເຖິງ ເຄື່ອງບູຊາ ໃນພຣະຄັ້ມພິເດີມ. ຄວາມແຕກຕ່າງແມ່ນເຄື່ອງບູຊາທີ່ເພິ່ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດນັ້ນແມ່ນ “ເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີຊີວິດ”. ແນ່ນອນທີ່ສຸດ, ການທ້າທາຍຂອງເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີຊີວິດແມ່ນການປະເຄື່ອງບູຊານັ້ນໄວ້ເທິງແທ່ນບູຊາ. ຄຣິສຕຽນຫຼາຍຄົນມີບັນຫາລົ້ມລຸກຄຸກຄານໃນການຍອມຈຳນົນ ມອບກາຍຖວາຍຊີວິດ (surrender). ຊຶ່ງເໝືອນກັບເຄື່ອງບູຊາທຸກຢ່າງທີ່ຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ, ເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍ

ຊີວິດຂອງພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງບໍ່ຮຽນແລະຊົງເປັນທີ່ຍອມຮັບໂດຍພຣະອົງ ແລະນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ແມ່ນທຸກໆ ເຄື່ອງບູຊາຈະເປັນທີ່ພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຖືກຊົງຮຽນເອົາໃຫ້ຍອມຈຳນົນໃນທຸກໆສິ່ງ.

ໂປໂລເລັ່ງໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ຍອມຈຳນົນຕົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ທັງໃຫ້ພວກເຮົາຕໍ່ຕ້ານອິດທິພົນຂອງຄວາມ ບາບໃນໂລກນີ້. ວັດທະນະທັມຂອງພວກເຮົາແມ່ນແຜ່ລາມໄປດ້ວຍຄວາມບໍ່ຊອບທັມ, ຄວາມຊົ່ວ, ແລະການສົ່ງຂໍ້ຄວາມ ທີ່ເຫັນແກ່ຕົວຊຶ່ງຖືລົ່ມຫົວໃຈແລະຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາແຕ່ລະໂມງຍາມ ແຕ່ລະວັນ.

ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຍອມໃຫ້ແນວຄິດຂອງພວກເຮົາຊົງຖືກປ່ຽນແປງແລະປົດປ່ອຍໂດຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮຽນທີ່ ຊົງຮູ້ວ່າສິ່ງໃດດີ ແລະ ບໍ່ຮຽນ ແລະ ເປັນທີ່ພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ. ມັນແມ່ນເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າຕໍ່ອາຍຸຈິດໃຈຂອງພວກ ເຮົາເທົ່ານັ້ນ, ຊຶ່ງພາໃຫ້ເຮົາໄດ້ມີຈິດໃຈຂອງພຣະຄຣິດທີ່ພາໃຫ້ເຮົາຮູ້, ຊາບຊຶ່ງ, ແລະໂອບກອດພຣະປະສົງທີ່ສົມ ບູນແບບຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

ເຫດສະນັ້ນ, ນີ້ແມ່ນການທ້າທາຍຂອງພວກເຮົາ! ແຕ່ລະວັນພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເລືອກທີ່ຈະປະຕິເສດແນວ ຄິດແລະຄຸນຄ່າລາຄາຂອງໂລກ ແລະປ່ອຍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງປ່ຽນແປງແນວຄິດຂອງພວກເຮົາຢູ່ສະເມີ ຈົນກວ່າພວກເຮົາ ໄດ້ເຫັນຊີວິດຜ່ານສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ. ການຍອມຈຳນົນຄວາມປາຖນາຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງ ພຣະເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນການຕັດສິນໃຈພຽງຄັ້ງດຽວ. ເມື່ອໃດພວກເຮົາເລືອກເອົາການຍອມຈຳນົນ(ມອບກາຍຖວາຍຊີ ວິດ) ຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະຄົ້ນພົບວ່າ: “ອັນໃດດີ, ອັນໃດຊອບພຣະທັຍ, ແລະ ອັນໃດດີທີ່ສຸດ!”

ດ້ວຍວິທີໃດ ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາຈະຊ່ວຍເຫຼືອກັນແລະກັນ ຕໍ່ຊີວິດຈິດໃຈເພື່ອແນມເບິ່ງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ໃນເມື່ອພວກເຮົາອ້າງອີງຊີວິດຂອງພວກເຮົາໃສ່ກັບແນວຄິດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກໍ່ຕີລາຄາຄຸນຄ່າ ຂອງຕົນເອງຕໍ່າລົງ. ຈຶ່ງພິຈາລະນາການນຳໄປໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ທົບທວນ.** ບາງຄັ້ງມັນເປັນການງ່າຍທີ່ຈະເຫັນວັດຖຸປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍການເບິ່ງແວ່ນສ່ອງທາງຫຼັງ. ສະທ້ອນຄືນຫຼັງໃນອະດີດຂອງທ່ານ ພິຈາລະນາເບິ່ງການທຳງານຂອງພຣະເຈົ້າໃນແຕ່ລະສະຖານະການ. ຈິດບັນຊີແຕ່ລະສິ່ງທີ່ທ່ານພົບເພື່ອເປັນການເຕືອນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຊົງທຳງານ ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານບໍ່ເຂົ້າ ໃຈ ຢ່າງເຕັມສ່ວນວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດ.
- **ສັຮເສີນ.** ສັຮເສີນພຣະເຈົ້າສຳລັບຄວາມຮັກ ແລະພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ. ຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງໃນ ການທຳງານຂອງພຣະອົງໃນຊີວິດຂອງທ່ານ ເພື່ອບັນລຸພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ.
- **ແບ່ງປັນ.** ແບ່ງປັນກັບກຸ່ມຂອງທ່ານ ຫຼືເພື່ອນຄຣິສຕຽນທີ່ໃກ້ຊິດໃນວິທີທາງທີ່ຊາວໂລກພະຍາຍາມຈະປ່ຽນ ແປງແນວຄິດຂອງທ່ານ. ອະທິຖານຮ່ວມກັນໃຫ້ຈິດໃຈຂອງທ່ານປ່ຽນແປງໃໝ່ໃນທາງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ການປັບຄວາມປາຖນາຂອງພວກເຮົາໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນເປັນການທ້າທາຍ ດ້ວຍເຫດ ວ່າມີສິ່ງທີ່ລົບກວນແລະທົດລອງ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຢູ່ອອ້ມຮອບຕົວເຮົາ, ພ້ອມດ້ວຍຕົ້ນຫາຝ່າຍເນື້ອກາຍອີກດ້ວຍ. ແຕ່ ກໍ່ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຊົງປະທານພຣະວິນຍານບໍ່ຮຽນແກ່ພວກເຮົາ ໃຫ້ຊົງນຳພາພວກເຮົາໃຫ້ເດີນໜ້າໃນ ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ SSK